

Sygn. akt IV P 44/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22.05.2014r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział IV Pracy

w składzie:

Przewodniczący SSR Danuta Kaczerewska

Protokolant Danuta Błachaniec-Kępa

po rozpoznaniu w dniu 22.05.2014r. w Zgorzelcu

sprawy

z powództwa M. A.

przeciwko Izba Celna we W.

o wypłatę równoważnika z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby

I. zasądza od strony pozwanej Izby Celnej we W. na rzecz powoda M. A. kwotę 6930 zł (słownie: sześć tysięcy dziewięćset trzydzieści złotych) wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty:

- 712,60 zł od dnia 08.06.2013r. do dnia zapłaty,

- 673,20 zł od dnia 08.07.2013r. do dnia zapłaty,

- 673,20 zł od dnia 04.08.2013r. do dnia zapłaty,

- 831,60 zł od dnia 05.09.2013r. do dnia zapłaty,

- 396,00 zł od dnia 10.10.2013r. do dnia zapłaty,

- 831,60 zł od dnia 04.11.2013r. do dnia zapłaty,

- 792,00 zł od dnia 09.12.2013r. do dnia zapłaty,

- 712,80 zł od dnia 09.01.2014r. do dnia zapłaty,

- 514,80 zł od dnia 09.02.2014r. do dnia zapłaty,

- 792,00 zł od dnia 10.03.2014r. do dnia zapłaty,

II. zasądza od strony pozwanej Izby Celnej we W. na rzecz powoda M. A. kwotę 900 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

IV P 44/14

UZASADNIENIE

Powód- M. A. w pozwie skierowanym przeciwko stronie pozwanej- Izbie Celnej we W. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej kwoty 6.930zł wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wymagalności tytułem równoważnika pieniężnego w związku z dojazdem do miejsca pełnienia służby. W uzasadnieniu swojego stanowiska podał, że pismem z dnia 25.03.2013r. wyznaczono mu miejsce pełnienia służby w Sekcji (...) Urzędu Celnego w L.. Poinformowano go również o przysługującym równoważnikowi pieniężnym przy spełnieniu wymogów określonych w art.93 ustawy z dnia 27.08.2009r. o Służbie Celnej/Dz.U.nr.168,poz.1323 z późn. zmianami. W dniu 8.05.2013r. powód złożył w Izbie Celnej we W. wniosek o wypłatę równoważnika z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby za miesiąc kwiecień 2013r. z miejscowości Z. do miejscowości L.. Pismem z dnia 28.05.2013r. został poinformowany, że nie jest uprawniony do otrzymania powyższego świadczenia pieniężnego, z uwagi na to ,że przysługuje mu równoważnik mieszkaniowy określony w art. 93 ustawy o Służbie Celnej. Zdaniem powoda, wypłata równoważnika mieszkaniowego następuje, jeżeli zapewnienie funkcjonariuszowi przeniesionemu do innej miejscowości odpowiednich warunków mieszkaniowych jest niemożliwe lub znacznie utrudnione. W konsekwencji świadczenie o którym mowa w art.93 ust.1 ustawy o Służbie Celnej zamiast być świadczeniem czasowym rekompensującym czasowy brak lokalu mieszkalnego- staje się świadczeniem o którym mowa w art.157 ust.1 tej ustawy przyznany bezterminowo. Zgodnie z art.157 ust.1 ustawy o Służbie Celnej funkcjonariuszowi przysługuje równoważnik pieniężny z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby, jeżeli ani on ani jego małżonek nie zamieszkują lub nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby. Powód takiego lokalu nie posiada, a informacje o tym zawarł we wniosku o wypłatę tego świadczenia. Spełnia również pozostałe warunki określone w art.157 ustawy o Służbie Celnej do otrzymania tego równoważnika, ponieważ nie otrzymuje równoważnika mieszkaniowego, o którym mowa w art.93 w/w ustawy. Powód dodał, że dojeżdża do miejsca pełnienia służby prywatnym samochodem osobowym, zaś cena biletu jednorazowego za przejazd środkami komunikacji publicznej (...) ze Z. do L. w obie strony wynosi 39,60 zł zgodnie z §7 ust.2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27.10.2009r. w sprawie wypłaty równoważnika z tytułu dojazdu funkcjonariuszy celnych do miejsca pełnienia służby. Zdaniem powoda, skoro wyznaczono mu stałe miejsce pełnienia służby w L. i musi dojeżdżać do wyznaczonego mu miejsca służby- to nabył prawo do równoważnika pieniężnego określonego w art.157 ust.1 ustawy o Służbie Celnej /k-3-7 akt/.

Strona pozwana- Izba Celna we W. w odpowiedzi na pozew wniosła o jego oddalenie w całości na koszt powoda. W uzasadnieniu swojego stanowiska podała, że wyznaczenie funkcjonariuszowi celnemu miejsca pełnienia służby w innej miejscowości jest wyrazem władczej ingerencji organu w warunki pełnienia służby. Konsekwencje prawne wyznaczenia takiego miejsca zostały zrównane z przeniesieniem funkcjonariusza celnego do pełnienia służby w innej miejscowości na podstawie art. 86 ust2. Ustawy o Służbie Celnej. Jest to mianowicie zapewnienie funkcjonariuszowi celnemu odpowiednich warunków mieszkaniowych, jeżeli dojazd jest znacznie utrudniony/ art.92ust.1/, a jeżeli jest to niemożliwe lub utrudnione uprawnienie do równoważnika pieniężnego/art.93 ust.1/. W okolicznościach sprawy powodowi wyznaczono miejsce pełnienia służby w Urzędzie Celnym w L., zatem istniał stan przeniesienia, który uprawnia powoda wobec niemożliwości lub utrudnienia zapewnienia warunków mieszkaniowych do równoważnika pieniężnego. Aby go wypłacać, powód powinien był złożyć stosowne oświadczenie mieszkaniowe, którego jednak nie złożył. W ocenie strony pozwanej powodowi nie przysługuje równoważnik pieniężny o którym mowa w art.157 ustawy o Służbie Celnej, ponieważ powód spełnia przesłanki do nabycia równoważnika pieniężnego z art.93 ust.1 ustawy o Służbie Celnej. Zdaniem strony pozwanej, równoważnik pieniężny o którym mowa w art.93 ust.1 ustawy o Służbie Celnej, jest alternatywnym -w stosunku do zapewnienia warunków mieszkaniowych -świadczeniem rekompensującym przeniesionemu funkcjonariuszowi celnemu koszty przeniesienia , którymi w przypadku powoda są koszty dojazdu – wobec niezapewnienia mu warunków mieszkaniowych. Wybór pomiędzy równoważnikiem z art.93ust.1 a równoważnikiem z art.157 ustawy o Służbie Celnej nie jest oparty na kryterium korzyści dla funkcjonariusza jak chce tego powód, lecz od spełnienia konkretnych przesłanek jego nabycia. W przypadku równoważnika z art.93 ust.1. Ustawy o Służbie Celnej podstawową przesłanką jest przeniesienie funkcjonariusza celnego do ;pełnienia służby w innej miejscowości. Skoro powód tę przesłankę spełnia, to brak jest podstaw do wypłaty na jego rzecz równoważnika z art.157 ustawy o Służbie Celnej.

Strona pozwana dodała, że nie kwestionuje wysokości wyliczonego przez powoda równoważnika za poszczególne miesiące począwszy od kwietnia 2013r. do stycznia 2014r. Kwestionowała natomiast daty od których maja być liczone

odsetki, bowiem zgodnie z §10 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27.10.2009r. w sprawie wypłaty równoważnika z tytułu dojazdu funkcjonariuszy celnych do miejsca pełnienia służby wypłata równoważnika następuje w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku, zaś zgodnie z §6 w/w rozporządzenia funkcjonariusz składa wniosek w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu za który ubiega się o wypłatę równoważnika./k-89-92 akt/.

Sąd ustalił, że:

Powód- M. A. był zatrudniony u strony pozwanej od dnia 4 maja 1992r początkowo na podstawie umowy o pracę na okres próbny na stanowisku kontrolera celnego w Urzędzie Celnym w Z.. Z dniem 5.05.1995r. został zatrudniony na czas nieokreślony w urzędzie Celnym w Z., w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kontrolera celnego. Z dniem 1.10.1997r. powierzono powodowi obowiązki starszego kontrolera w Urzędzie Celnym w L.- Oddział Celny w J.. Z dniem 1.07.2000r. został mianowany na stanowisko starszego kontrolera celnego i uzyskał stopień służbowy młodszego dyspozytora celnego. W związku ze zniesieniem z dniem 10.04.2001r. Urzędu Celnego w L., decyzją Prezesa Głównego Urzędu Ceł z dnia 29.03.2001r. powód z dniem 1.04r.2001r. został przeniesiony do służby w Urzędzie Celnym we W.. Pismem z dnia 10.05.2002r. określono powodowi miejsce pracy w Urzędzie Celnym w Z.- Referat Podatku Akcyzowego. Decyzją Dyrektora Izby Celnej we W. z dnia 1.08.2005r. w związku z likwidacją Urzędu Celnego w Z. powód został przeniesiony do pełnienia służby w Urzędzie Celnym w L.- Referat Podatku Akcyzowego w Z., a od dnia 1.01.2011r – Referat Akcyzy i Gier.

/ akta osobowe powoda/.

Pismem Dyrektora Izby Celnej we W. z dnia 25.03.2013r., z dniem 1.04.2013r. wyznaczono powodowi miejsce pełnienia służby w Sekcji (...) w Urzędzie Celnym w L.. Jednocześnie poinformowano powoda, że w związku z wyznaczeniem nowego miejsca służby będzie mu przysługiwał równoważnik pieniężny przy spełnieniu wymogów o których mowa w art.93 ustawy z dnia 27.08.2009r. o Służbie Celnej.

/ akta osobowe powoda, k- 24 akt/.

Powód M. A. w dniu 7.05.2013r. złożył do Dyrektora Izby Celnej we W. wniosek o wypłatę równoważnika z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby wraz z wykazem dni pełnienia służby oraz oświadczeniem o najniższej cenie biletu (...) z miejscowości w której zamieszkuje tj. Z. do miejscowości w której pełni służbę tj L..

/k-59-61 akt/.

W odpowiedzi na powyższy wniosek strona pozwana w dniu 28.05.2013r. poinformowała powoda, że nie jest on uprawniony do otrzymywania równoważnika pieniężnego z tytułu dojazdu do miejsca służby, ponieważ jest uprawniony do otrzymywania równoważnika pieniężnego przy spełnieniu warunków określonych w art.93 ustawy o Służbie Celnej i w tym celu powinien w terminie 7 dni wypełnić i przesłać wzór dołączonego do pisma oświadczenia mieszkaniowego.

/k-17 akt/.

Powód nie przysyłał stronie pozwanej oświadczeń mieszkaniowych, tylko co miesiąc / od miesiąca kwietnia 2013r. do stycznia 2014r/,składał do Dyrektora Izby Celnej we W. wnioski o wypłatę równoważnika pieniężnego z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby.

/k-95akt-104 akt/.

Do każdego wniosku dołączał wykaz dni pełnienia służby oraz oświadczenie o najniższej cenie biletu na przejazd środkami komunikacji publicznej z miejscowości w której zamieszkuje do miejscowości w której pełni służbę-środkiem komunikacji (...).

/k-40 akt -80 akt/.

Zgodnie z wyliczeniem powoda a niekwestionowanym przez stronę pozwaną /k-92 akt/ kwota równoważnika pieniężnego z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby za okres od dnia 1.04.2013r. do 31.01.2014r. wynosi kwotę 6.930zł.

/k-3 akt/.

Sąd zważył ,co następuje:

W rozpatrywanej sprawie bezspornym jest, że powód- M. A. domaga się zasądzenia na swoją rzecz od strony pozwanej równoważnika pieniężnego z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby za każdy miesiąc począwszy od miesiąca kwietnia 2013r. do stycznia 2014r. w łącznej kwocie 6.930zł z wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wymagalności każdego miesięcznego roszczenia określonego kwotowo w pozwie. Swoje roszczenie powód opiera na treści przepisu art. 157 ustawy z dnia 27.08.2009r. o Służbie Celnej.

Sąd zważył, że zgodnie z art.86 ust.2 ustawy o Służbie Celnej jeżeli wymagają tego potrzeby Służby Celnej funkcjonariusza można przenieść na takie samo lub równorzędne stanowisko do innej jednostki organizacyjnej w tej samej lub innej miejscowości. Zaś zgodnie z art.86 ust.5 w/w ustawy jeżeli wymagają tego potrzeby Służby Celnej funkcjonariusza można przenieść czasowo na okres do 6 miesięcy w roku kalendarzowym do innej jednostki organizacyjnej Służby Celnej w tej samej lub innej miejscowości. W okresie 2 lat od przeniesienia do pełnienia służby stałej w innej miejscowości funkcjonariusz może być po raz kolejny przeniesiony do pełnienia służby w następnej miejscowości. Jeżeli dojazd do miejsca zamieszkania z tej następnej miejscowości jest znacznie utrudniony- tylko za pisemną zgodą funkcjonariusza.

Przeniesienie funkcjonariusza do innej miejscowości, z której dojazd do miejsca zamieszkania jest znacznie utrudniony, wymaga zapewnienia funkcjonariuszowi odpowiednich warunków mieszkaniowych z uwzględnieniem jego sytuacji rodzinnej/ art.92ust1. ustawy o Służbie Celnej/. W przypadku o którym mowa wyżej, jeżeli zapewnienie funkcjonariuszowi odpowiednich warunków mieszkaniowych jest niemożliwe lub utrudnione oraz jeżeli on sam lub jego małżonek nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub w miejscowości pobliskiej funkcjonariuszowi przysługuje zwrot udokumentowanych kosztów przeniesienia lub równoważnik pieniężny, którego wysokość oraz warunki przyznawania i zwracania określa Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27.10.2010r w sprawie świadczeń związanych z przeniesieniem funkcjonariusza celnego do pełnienia służby w innej miejscowości/ Dz.U.2010.202.1338/.

Zgodnie z §2.1 w/w rozporządzenia funkcjonariuszowi przeniesionemu na stałe do pełnienia służby w innej miejscowości przyznaje się lokal mieszkalny lub tymczasową kwaterę na czas do przyznania lokalu mieszkalnego .Natomiast funkcjonariuszowi przeniesionemu czasowo do pełnienia służby w innej miejscowości przyznaje się kwaterę tymczasową/§3.1 w/w rozporządzenia/.

Równoważnik pieniężny przyznaje się funkcjonariuszowi celnemu, jeżeli nie utracił lub nie zrzekł się prawa do zajmowanego dotychczas lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery oraz nie odmówił bezzasadnie przyjęcia lokalu mieszkalnego lub tymczasowej kwatery, które spełniają warunki o których mowa w §5 ust.2 i w §7 wyżej cyt. R.[porządzenia. Równoważnik przyznaje się od dnia przeniesienia do dnia przyznania lokalu mieszkalnego albo tymczasowej kwatery/ §11 ust.2 w/w rozporządzenia/.

Zgodnie natomiast z art. 157 ustawy o Służbie Celnej funkcjonariuszowi celnemu przysługuje równoważnik pieniężny z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby, jeżeli on sam lub jego małżonek nie zamieszkują lub nie posiadają lokalu mieszkalnego w miejscu pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej. Równoważnik taki nie przysługuje :

- funkcjonariuszowi pełniącemu służbę w komórkach organizacyjnych w urzędzie obsługującym ministra,
- funkcjonariuszowi, który otrzymuje równoważnik pieniężny o którym mowa w art.93 ust.1,

- jeżeli dojazd do miejsca pełnienia służby jest możliwy środkami komunikacji publicznej i nie jest znacznie utrudniony.

Warunki, wysokość i tryb wypłaty tego równoważnika określa Rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 27.10.2009r. w sprawie wypłaty równoważnika z tytułu dojazdu funkcjonariuszy celnych do miejsca pełnienia służby. Zgodnie z §5.1. w/w Rozporządzenia dokumentami potwierdzającymi poniesienie kosztów dojazdu są: miesięczne bilety imienne lub bilety jednorazowe na przejazd środkami komunikacji publicznej między miejscowością w której funkcjonariusz zamieszkuje a miejscowością w której pełni służbę – w przypadku funkcjonariuszy dojeżdżających do miejsca pełnienia służby środkami komunikacji publicznej, albo oświadczenie funkcjonariusza o najniższej cenie biletu jednorazowego w przypadku funkcjonariusza dojeżdżającego do miejsca pełnienia służby prywatnym samochodem. Zgodnie z §7 w/w Rozporządzenia funkcjonariuszowi dojeżdżającemu do miejscowości pełnienia służby prywatnym samochodem równoważnik wypłaca się w wysokości ustalonej w oparciu o najniższą cenę biletu jednorazowego na przejazd środkami komunikacji publicznej z miejscowości w której funkcjonariusz zamieszkuje do miejscowości w której pełni służbę oraz podróży powrotnej ,bez względu na wysokość kosztów faktycznie poniesionych przez niego w związku z dojazdem.

Wypłata równoważnika następuje w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku/ §10.1 wyżej cytowanego rozporządzenia/.

W rozpatrywanej sprawie okolicznością wymagającą wyjaśnienia było ustalenie, czy powód nabył prawo do równoważnika pieniężnego o którym mowa w art.93ust.1 ustawy o Służbie Celnej, czy też do równoważnika pieniężnego z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby o którym mowa w art.157 ustawy o Służbie Celnej.

Bezspornym było, że z dniem 1.04.2013r. Dyrektor Izby Celnej we W. wyznaczył powodowi miejsce pełnienia służby w Sekcji (...) w Urzędzie Celnym w L.. Do chwili wyznaczenia nowego miejsca pełnienia służby, powód służbę pełnił w Urzędzie Celnym w L.- Referat Akcyzy i Gier w Z.. Z treści art.86 ust.2 ustawy o Służbie Celnej wynika, że funkcjonariusza można przenieść na takie samo lub inne równorzędne stanowisko do innej jednostki organizacyjnej. Przepis ten nie ma zatem zastosowania w sytuacji konieczności przesunięcia funkcjonariusza do innej komórki organizacyjnej w ramach tego samego Urzędu Celnego. W takiej sytuacji ,zdaniem Sądu , wyznaczenie miejsca pełnienia służby w innej komórce organizacyjnej tego samego Urzędu Celnego – jak to ma miejsce w niniejszej sprawie- nie może być rozumiane jako przeniesienie służbowe w trybie art. 86ust.2 ustawy o Służbie Celnej.

W ocenie Sądu, równoważnik za brak kwatery określony w art.93ust.1 ustawy o Służbie Celnej nie jest tożsamy z równoważnikiem pieniężnym z tytułu dojazdu do miejsca pełnienia służby o którym mowa w art.157 ustawy o Służbie Celnej. Równoważnik za brak kwatery jest bowiem powiązany z przeniesieniem do pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej, natomiast równoważnik o którym mowa w art.157 ust.1 ustawy o Służbie Celnej przysługuje ze względu na fakt braku zamieszkania w miejscu pełnienia służby i nie jest powiązany z przeniesieniem.

W rozpatrywanej sprawie powód nie został przeniesiony do innej jednostki organizacyjnej w rozumieniu art. 86 ust.2 ustawy o Służbie Celnej, tylko wyznaczono mu nowe miejsce pełnienia służby w ramach tego samego Urzędu Celnego w L. - które wiąże się z koniecznością dojazdu do miejsca pełnienia służby tj. ze Z., gdzie powód ma miejsce zamieszkania do L. , gdzie powód pełni służbę. Z tego też względu w ocenie Sadu powód nabył prawo do równoważnika pieniężnego z tytułu dojazdu do miejsca pracy określonego w art.157 ust.1 ustawy o Służbie Celnej.

Strona pozwana nie kwestionowała wyliczenia równoważników pieniężnych przedstawionych przez powoda w pozwie za każdy miesiąc począwszy od dnia 1.04.2013r. do dnia 31.01.2014r w łącznej kwocie 6.930 zł. Nie kwestionowała również faktu ,że dojazd do nowego miejsca pracy jest znacznie utrudniony.

O odsetkach orzeczono na podstawie §6 i §10 ust.1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 27.10.2009r. w sprawie wypłaty równoważnika z tytułu dojazdu funkcjonariuszy celnych do miejsca pełnienia służby /Dz.U.2009.181.1410/, biorąc pod uwagę datę składania przez powoda poszczególnych wniosków o wypłatę równoważnika.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie § 6 pkt.2 w zw. z § 12.1.pkt.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dn.28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U. z dn.3.10.2002r.Nr.163.poz.1348).

Biorąc powyższe pod uwagę orzeczono jak w sentencji.